

Franc Šuklje,

prvi glavar kranjske dežele iz vrst SLS. On je deželno upravo tako preuredil, da je mogla biti kos ogromnim gospodarskim nalogam, ki jih je vršil deželni odbor.

Most čez Savo pri Tacnu.

Zgradil ga je deželni odbor kranjski v l. 1909/10. Stal je 160.000 zlatih kron. — Zadnja povodenj je znatno izpodjedla prvi kameniti podstav, ki ga zdaj zopet dvigajo, kakor nam kaže slika.

Kar je sedaj najvažnejše.

Resna nevarnost za dušo vsakega posameznika, za srečo družine in celotnega naroda je **brezversko časopisje** ter umazane, grde knjige.

Da doživlja Mehika danes krvavo preganjanje kristjanov in da vsled tega gospodarsko propada, je vzrok **brezversko časopisje**, proti kateremu katoličani niso imeli verskega tiska.

Da je velik del Francije danes čisto brezverski in da se baš med brezversko mladino, kakor dokazujejo številke, dan zadnem strahotno množi število zločincev, je vzrok **brezversko časopisje**. Voditelji francoskih brezvercev so se sami pohvalili, da so tri četrtine njihovega brezverskega dela med ljudstvom izvršili njihovi časopisi.

Nemčija, ki se boji enakega moralnega propada, kot je med brezversko mladino na Francoskem, je pred kratkem sklenila državni zakon proti umazanemu tisku.

Sv. Cerkev, ki ima po Kristusovem nalogu skrbeti za zveličanje duš, zopet in zopet po papežih in škofjih z vso odločnostjo svari vernike pred protiverskimi ali Cerkvi neprijaznimi časopisi.

Slab časopis in umazana knjiga v družini je **stalna bližnja pri-ložnost** v greh. Družine, v katerih se vztrajno bere protiverski časopis, zapadejo polagoma v versko mlačnost, v drugem ali tretjem rodu pa skoro vedno že v popolno brezverstvo.

Tisoč dni in tisoč žalostnih skušenj po vsem katoliškem svetu to dokazuje, nešteto odkritih izpovedi brezvercev in zločincev to javno priznava.

Kateri časopisi so protiverski in za versko življenje nevarni?

Katekizem in cerkveni zakonik to dovolj jasno razlagata.

To so časopisi, ki ali očitno pišejo zoper resnice katoliške vere in jih taje,

ali ki smešijo katoliške obrede in svete zakramente, ali ki sramotijo papeža, škofo, duhovnike in redovnike. Pri nas v Sloveniji imamo žal celo vrsto takih časopisov. Nekateri izmed njih včasih skrivajo svojo brezversko barvo, ker hočejo najprej v ovčji obleki najti vhod v naše verne družine, da bi pozneje toliko lažje vršili svoje volčje delo.

Zato pri vsakem časopisu pogledajte tudi, kdo ga izdaja. Če ga izdaja brezverska stranka (kot so pri nas žerjavovska, socialistična in komunistična) ali veri in Cerkvi skrajno neprijazna in sovražna stranka (kot je pri nas radičevska), potem veste, pri čem da ste.

Prav tako, kot je dolžnost odločno zavračati protiversko ali Cerkvi neprijazno časopisje, je na drugi strani tudi dolžnost vernega kristjana, da ima v družini dober časopis, ki ga seznanja z vsemi domačimi in svetovnimi dogodki ter jih presoja v luči večno veljavnih Kristusovih načel. Dober časopis je v današnjih časih, ko brezverski tisk z vso silo pa tudi z vso zvijačo skuša ljudstvu vcepiti zmotna, za časno in večno srečo pogubna načela, v rokah vsakega vernega kristjana nepogrešljivo orožje. Zato zadnji veliki in sveti papeži Pij X., Benedikt XV., Pij XI. s tako vnemo in prepričevalnostjo vedno in vedno priporočajo dober tisk.

Kjer je v hiši veliko dobrega branja, tam se veliko privarčuje: tam ni dragega pohajkovanja po gostilnah, tam ni nevednosti, ki je mnogokrat najdražja stvar na svetu, tam ni tistih groznih ljudskih strasti: pijančevanja, pretepaštva in divjaštva, ki stanejo naše ljudstvo toliko, toliko denarja, toliko zdravja in toliko solza.

Dinarji, ki jih izdaš za dober tisk, prihraniš tebi samemu, zlasti pa tvoji doraščajoči družini slotake in tisočake.

Zato sedajle ob novem letu:

Naj ne bo slovenske hiše brez katoliškega časopisa. Ne pusti svojih otrok brez dobrega branja! Sicer se bodo polagoma navadili preživljati svoj prosti čas po oštarijah, slabih družčinah v prezgodnjih, nepremišljenih znanjih. V najboljšem slučaju pa bodo ostali nevedneži, ki bodo po cenii igrača v rokah drugih.

Zato si naroči

„Domoljuba“,

ki izhaja vsak teden v Ljubljani, Jugoslovanska tiskarna, ter stane na leto Din 38. Ima vsakih 14 dni prilogo: Gospodar vsakih 14 dni prilogo Mati in gospodinja ter vsak mesec Novice v slikah. Ali

„Slovenskega Gospodarja“,

ki izhaja vsak mesec v Mariboru, Cirilova tiskarna ter ima gospodarsko prilogo in Novice v slikah. Ali

„Slovenca“,

ki izhaja vsak dan v Ljubljani, stane na mesec Din 20, ter ima vsak teden na 8 straneh prilogo s slikami. Ali

„nedeljskega Slovenca“,

ki stane na leto Din 80, ter ima vsakokrat 8 strani broječo prilogo s slikami.

Časopis se naroči tako, da pošlješ po dopisnici upravi lista svoj natančen naslov z naročilom, naj ti pošlje list s položnico, katero takoj izpolni ter z denarjem oddaj na pošto.